

Гончар К. С.,

здобувач вищої освіти 2 курсу
Навчально-наукового інституту права
та підготовки фахівців для підрозділів
Національної поліції Дніпровського
державного університету
внутрішніх справ

Корогод С. В.

старший викладач кафедри
кримінального права та кримінології
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор філософії з права

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ З ПИТАНЬ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Підготовка фахівців для правоохоронних органів з питань протидії злочинності є критично важливою для забезпечення правопорядку та безпеки громадян. Проте, цей процес супроводжується численними методологічними проблемами, які впливають на ефективність підготовки та результативність боротьби зі злочинністю. У цьому дослідженні розглянемо основні методологічні проблеми, з якими стикаються навчальні заклади та правоохоронні органи, а також можливі шляхи їх вирішення.

Однією з ключових проблем є відсутність єдиної, стандартизованої навчальної програми для підготовки фахівців у сфері протидії злочинності. Навчальні заклади часто використовують різні підходи та методики, що призводить до нерівномірного рівня підготовки випускників. Це ускладнює взаємодію між різними підрозділами правоохоронних органів та знижує ефективність їх роботи.

Часто навчальні програми зосереджуються на теоретичних аспектах протидії злочинності, тоді як практичні навички залишаються недоопрацьованими. Це призводить до того, що випускники не готові до реальних викликів, які їх чекають на службі. Недостатня кількість практичних занять, симуляційних вправ та стажувань значно знижує готовність майбутніх правоохоронців.

Злочинці постійно вдосконалюють свої методи, використовуючи новітні технології та інновації. Проте, навчальні програми часто не встигають за цими змінами, що призводить до відставання правоохоронців у боротьбі з сучасними видами злочинів, такими як кіберзлочинність. Відсутність сучасного обладнання та програмного забезпечення в навчальних

зкладах також є серйозною проблемою.

Фінансові обмеження часто перешкоджають впровадженню сучасних методів навчання та забезпеченню необхідними ресурсами. Це стосується як матеріально-технічної бази, так і залучення висококваліфікованих викладачів та інструкторів, що мають практичний досвід у правоохоронній діяльності.

Правоохоронна діяльність вимагає не лише професійних знань та навичок, але й певних особистісних якостей та психологічної стійкості. Навчальні програми часто не приділяють достатньої уваги розвитку цих аспектів, що може призводити до професійного вигорання та неадекватної реакції на стресові ситуації [1, с. 20].

Необхідно створити єдині стандарти та вимоги до навчальних програм, які будуть враховувати сучасні виклики та потреби правоохоронних органів. Це допоможе уніфікувати підготовку фахівців та забезпечити високу якість освіти.

Важливо збільшити кількість практичних занять, стажувань та симуляційних вправ у навчальних програмах. Співпраця з правоохоронними органами та міжнародними організаціями може сприяти обміну досвідом та впровадженню найкращих практик.

Навчальні заклади повинні активно впроваджувати новітні технології у навчальний процес. Це включає використання сучасного обладнання, програмного забезпечення, а також методик дистанційного навчання та симуляційних технологій.

Необхідно розробити стратегії для залучення додаткових фінансових ресурсів, зокрема через державні програми, гранти та партнерства з приватним сектором. Інвестування у підготовку фахівців є вкладом у безпеку та стабільність держави.

Важливо включити до навчальних програм курси з розвитку соціально-психологічних навичок, управління стресом та психологічної стійкості. Це допоможе підготувати майбутніх правоохоронців до реалій служби та зменшити ризик професійного вигорання.

Підготовка фахівців для правоохоронних органів з питань протидії злочинності є складним та багатоаспектним процесом, який вимагає системного підходу та врахування сучасних викликів. Подолання методологічних проблем, зокрема уніфікація навчальних програм, посилення практичної підготовки, використання сучасних технологій, залучення додаткового фінансування та розвиток соціально-психологічних навичок, є ключовими для забезпечення високої якості підготовки та ефективної боротьби зі злочинністю.

Методологічні проблеми підготовки фахівців для правоохоронних органів з питань протидії злочинності вимагають комплексного підходу до їх вирішення. Відсутність єдиних стандартів, недостатня практична підготовка, відставання від сучасних технологій, фінансові обмеження та недостатня увага до соціально-психологічних аспектів створюють значні перешкоди на

шляху до ефективної підготовки фахівців [2, с. 50].

Для подолання цих проблем необхідно розробити єдині стандарти навчальних програм, збільшити обсяг практичної підготовки, активно впроваджувати новітні технології у навчальний процес та забезпечити належне фінансування. Особливу увагу слід приділити психологічній підготовці майбутніх правоохоронців, що допоможе їм ефективно справлятися з професійними викликами та зменшити ризик професійного вигорання.

Комплексний підхід до вирішення методологічних проблем підготовки фахівців дозволить значно підвищити ефективність протидії злочинності, забезпечити правопорядок та безпеку в суспільстві. Інвестування у якісну підготовку кадрів є важливим елементом стратегії державної безпеки та стабільності.

1. Теоретико-прикладні засади конструктивної взаємодії поліції і населення в соціумі : монографія / за заг. ред. З. Р. Кісіль. Львів : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 599 с.

2. Understanding Community Policing. A Framework for Action. Washington, DC : Bureau of Justice Assistance, 1994. 72 p.

Григорчук Т. В.

здобувач вищої освіти 3 курсу
Навчально-наукового інституту права
та підготовки фахівців для підрозділів
Національної поліції Дніпровського
державного університету
внутрішніх справ

Кіяниця В. М.

старший викладач кафедри
кримінального процесу
та стратегічних розслідувань
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ, НА ПІДСТАВІ УХВАЛИ СЛІДЧОГО СУДДІ

Відповідно до змісту Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України), а саме частини 1 статті 223: слідчі (розшукові) дії являють собою дії, які спрямовані на отримання (збирання) доказів чи перевірку вже отриманих доказів в конкретному кримінальному провадженні [1].

У свою чергу, чинне кримінальне процесуальне законодавство нашої країни в своїх положеннях чітко визначає той факт, що слідчі (розшукові) дії